

มธ.เพิ่มทักษะสิ่งทอชุมชนลำพูนสร้างรายได้

ผศ.ดร.วุฒิไกร ศิริเมธ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เปิดเผยว่า อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทยสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมากกว่า 1.44 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็น 8.01% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และยังคงสร้างการจ้างงานเพิ่มขึ้นเกือบ 1 ล้านคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมแฟชั่นและวงการผ้าไทย ซึ่งถือเป็นมรดกจากพระราชกรณียกิจต่างๆของ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ที่ผลักดันให้เกิดระบบนิเวศที่สมบูรณ์ ทั้งการสร้างบรรยากาศที่ดีต่อผ้าไทย การใช้งานผ้าไทยทรงเป็นแบบอย่างในการใช้ผ้าไทย และที่สำคัญสร้างให้เป็นอาชีพที่มั่นคงให้กับคนไทย

ผศ.ดร.วุฒิไกรกล่าวว่า เพื่อเป็นการสืบสานพระราชปณิธาน ทีมวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มธ. จึงได้ทำวิจัยการพัฒนาแนวคิดการออกแบบแบบองค์รวม เพื่อการพัฒนาสินค้าหัตถกรรมชุมชนกรณีศึกษาสิ่งทอของ ต.ก้อ อ.ลี้ จ.ลำพูน ซึ่งมีความพิเศษคือกระบวนการผลิตที่เป็นเอกลักษณ์สามารถทำได้ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำภายในชุมชนเอง ทั้งการปลูกฝ้าย การทำให้เป็นเส้นใย การทอ การตัดเย็บ ไปจนถึงการจำหน่ายที่ควบคุมต้นทุน และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้ส่วนหนึ่ง ทีมวิจัยจึงเข้าไปให้ความรู้และพัฒนาทักษะคนในชุมชน เช่น การอบรมในการทำลายลายผ้า การตัดเย็บ เทคนิคการทำแบบใหม่ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ของชุมชน เป็นต้น ผลจากการดำเนินการดังกล่าวได้ทำให้คนในชุมชน ต.ก้อ อ.ลี้ จ.ลำพูน มีทักษะในการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายขึ้น ซึ่งช่วยเพิ่มมูลค่า และสร้างรายได้ให้กับชุมชนได้เพิ่มขึ้นภายใต้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม โดยขณะนี้มีการจัดแสดงผลิตภัณฑ์สิ่งทอของชุมชนที่ SDG Lab อุทยานการเรียนรู้วัย 100 ปี มธ. ศูนย์รังสิต ถึงเดือน ก.พ.2569.

The screenshot shows a news article on the 'innews.news' website. The article is titled "'ธรรมศาสตร์'วิจัย'ผ้า'ไทยต.ก้อ'สู่แฟชั่น สืบสานพระราชปณิธาน'พระพันปีหลวง'" (Thammasat University researches Thai silk to lead to fashion, continuing the late Queen Mother's legacy). The article features several images: a woman in a patterned jacket, a woman spinning silk on a traditional loom, hands washing silk threads in a blue tub, a display of colorful silk threads, a display of various silk fabric samples, and a museum exhibit with mannequins wearing traditional Thai silk clothing. The article text discusses the research and development of Thai silk for modern fashion, highlighting the university's commitment to preserving and promoting traditional Thai crafts.

เป้าหมาย Net Zero เร่งแบบไหนกัน! เพิ่งถึง "โรงไฟฟ้าถ่านหินและถ่านหิน"
เผยแพร่ 19 พ.ย. 2568 08:31 | ปรับปรุง 19 พ.ย. 2568 08:31

แผน NDC 3.0 ฉบับล่าสุด จะผลักดันไปถึงจริงหรือ?

เป้าหมายของแผน NDC 3.0 ฉบับล่าสุดของประเทศไทย คือ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 47% จากปี 2019 ให้ได้ภายในปี 2035 โดยจะเพิ่มศักยภาพการดูดซับก๊าซในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (LULUCF) ทำให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิอยู่ที่ 152 MtCO2eq และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อดึงดูดการลงทุน

โดยเปลี่ยนแปลงถึงในเชิงตัวเลข เป้าหมายจากเดิมที่กำหนดบรรลุ Net Zero ในปี 2065 และเปลี่ยนแปลงถึงหลักคิด คือ จากหลักการลดการปล่อยคาร์บอนสุทธิที่ไม่นับเป็นการลดก๊าซ (BAU) อันเป็นจุดอ่อนที่ Thai Climate Justice for All (TCJA) วิจาเรณีนาคอดคว่าเป็น "ทาบตัวเลย" ที่อ้างว่าจะไม่ลดก๊าซเรือนกระจกเท่าที่ควร

- 1 เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก**
 - ลดให้ได้ **47%** จากปี 2019 ภายในปี 2035
- 2 เป้าหมาย Net Zero**
 - เร่งให้เป็นไปตามเป้าหมาย Net Zero ภายในปี 2060
- 3 การดูดซับก๊าซเรือนกระจก**
 - เพิ่มศักยภาพการดูดซับก๊าซในภาคป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (LULUCF) ให้การปล่อยสุทธิอยู่ที่ **152 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO2eq)**
- 4 สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสีเขียว**
 - คาดว่าจะสามารถดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศได้ถึง **230,000 ล้านบาท**
- 5 การดำเนินการ**
 - แผนดังกล่าวจะนำเสนอต่อที่ประชุม COP 30 ที่มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) และระบบติดตามผลแบบดิจิทัลเพื่อความโปร่งใสและประสิทธิภาพ

เวทีเสวนา "อนาคตพลังงานจากก๊าซฟอสซิลภายใต้การเดินตาม Net Zero 2050 ของประเทศไทย" ส่งความยั่งยืนในแผนพลังงานของไทยที่มีแค่การสร้างโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลอย่างไม่จำเป็น แล้วเราจะบรรลุเป้าหมายระดับโลกพร้อมระดับโลกได้อย่างไร?

ขณะที่การประชุมสนธิสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ครั้งที่ 30 หรือ COP30 ณ เมืองเบเล็ง ประเทศบราซิล ใกล้จะปิดฉาก ก่อนหน้านั้นไม่นาน ประเทศไทยประกาศกรอบเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2574-2578 (ค.ศ. 2031-2035) ภายใต้ "แผนปฏิบัติการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด" หรือ Nationally Determined Contribution: **NDC ฉบับที่ 2 (NDC 3.0)** โดยระบุว่าเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้นนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวการฉันทวิระหว่างประเทศ และการลดโลกร้อนนำกรอบเป้าหมายและแผนดังกล่าวส่งต่อ UNFCCC และนำเสนอต่อที่ประชุม COP30

NDC 3.0 ใหม่ ทุ่มเงินลดพลังงานฟอสซิลจริงหรือไม่
เป้าหมายของแผน NDC 3.0 คือ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เหลือไม่เกิน 152 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO2eq) หรือคิดเป็นการลดร้อยละ 47 จากระดับปีฐาน 2562 (ค.ศ. 2019) ซึ่งกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศระดับเป้าหมายครั้งสำคัญจาก NDC ฉบับก่อนหน้า และเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับทิศทางงานมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Net Zero) ภายในปี 2050

แม้ตัวเลขเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกจะดูมีความก้าวหน้า แต่ความเป็นจริงแล้วแผนพลังงานของไทยกลับดูสวนทาง และมีแค่การสร้างโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลอย่างไม่จำเป็น แล้วเราจะบรรลุเป้าหมายลดโลกร้อนระดับโลกได้อย่างไร? คำถามนี้มีไปสู่การถกเถียงกันมาหลายปีแล้วที่เสวนา "อนาคตพลังงานจากก๊าซฟอสซิลภายใต้การเดินตาม Net Zero 2050 ของประเทศไทย" เมื่อ 7 พ.ย.2568 ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC)

รัฐบาลไทยระบุว่า การประกาศเป้าหมาย NDC 3.0 ที่ COP30 จะเป็น "ข้อความแห่งความมุ่งมั่น" ของไทยต่อประชาคมโลกว่าประเทศไทยพร้อมเป็นส่วนหนึ่งของคำตอบ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของปัญหา อีกทั้งแผน NDC 3.0 นี้ยังมีศักยภาพในการดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศกว่า 230,000 ล้านบาทผ่านกลไกตลาดคาร์บอน อย่างไรก็ตามที่นี้กลับมองว่า ข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้นประเทศที่ยังคงมุ่งผลักดันพลังงานฟอสซิล และรัฐบาลกำลังละเลยความไม่เป็นธรรมที่กำลังเกิดขึ้นกับประชาชน

ดร. ชลิต จิตวานิชพันธ์ อาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิดตัวประเด็นวิสัยทัศน์ "คิดใหม่ ถ้าไทยจะ Net Zero 2050 จะจัดการอย่างไรกับการใช้พลังงานจากก๊าซฟอสซิล" โดยให้ข้อมูลการใช้พลังงานฟอสซิลโดยเฉพาะอย่างยิ่งก๊าซฟอสซิลหรือ LNG ของไทยว่า "ประเทศไทยพึ่งพาก๊าซฟอสซิลในการผลิตพลังงานไฟฟ้ามากถึงร้อยละ 50 บางช่วงร้อยละ 60 ของการผลิตไฟฟ้าทั้งหมด หลายปีที่ผ่านมาเราพยายามลดการใช้พลังงานฟอสซิล เนื่องจากก๊าซในอ่าวไทยลดลงเรื่อยๆ และเราต้องนำเข้าก๊าซ LNG จากต่างประเทศมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่เราก็ยังคงมุ่งสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานก๊าซอย่างต่อเนื่อง"

ทิศทางของโลกกำลังผลักดันให้พลังงานฟอสซิล เปลี่ยนผ่านไปสู่พลังงานไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน การที่ประเทศไทยสร้างโรงไฟฟ้าก๊าซมากขึ้น คือความสอดคล้องกับคำสัญญาที่ให้ไว้กับโลก **"พลังงานหมุนเวียนและสะอาดคือหัวใจโลกที่มุ่งขึ้นอย่างรวดเร็วยุคนี้ 20 ปี เราต้องพยายามไม่มากกว่าที่ราชอาณาจักรยุคก่อนนี้ เพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและจำกัดอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกไม่ให้เพิ่มขึ้นเกิน 1.5 องศาเซลเซียส"** ดร. ชลิต กล่าว

เขาบอกว่าในแง่ความมั่นคงด้านพลังงาน ประกอบไปด้วยหัวใจหลักคือ การผลิตได้เพียงพอ ความเสถียร และราคาที่ใช้ถึงได้ ดร. ชลิต ให้ความเห็นว่า ประการแรก การผลิตไฟฟ้าของไทยที่พึ่งพาก๊าซฟอสซิลเป็นหลัก และอาศัยการนำเข้าจากต่างประเทศในปัจจุบัน จึงไม่ตอบโจทย์ด้านความมั่นคง ประการที่สอง โรงไฟฟ้าพลังงานก๊าซมีค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงมากกว่าโซลาร์เซลล์ จึงไม่ตอบโจทย์เรื่องต้นทุน และประการที่สำคัญคือ ความไม่มั่นคงต่อสิ่งแวดล้อม จากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษ ก่อให้เกิดฝุ่น PM2.5

"เรามักโทษ PM2.5 ว่ามาจากถนนจากภาคเกษตรกรรม แต่เราก็หันโทษโรงไฟฟ้าว่าเป็นผู้ก่อ PM2.5 ไม่น้อยเหมือนกัน ที่สนามกีฬาในกีฬาสถาบันไม่ได้ทำหมอกควันในอากาศ"

เป้าหมาย NDC 30 ปีล่าสุดของประเทศไทยได้ปรับแผนสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ให้เร็วขึ้น 15 ปี จากเดิมปี 2065 อย่างไรก็ตาม ความพยายามนี้ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากไทยตั้งเป้าลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้เหลือเพียง 270 ล้านตันภายในปี 2035 ซึ่งหมายความว่าภาคพลังงานจำเป็นต้องลดการปล่อยลงมากกว่าร้อยละ 40 หรือเหลือเพียง 117 ล้านตันเท่านั้น แต่หากยังคงมีการสร้างโรงไฟฟ้าที่ปล่อยคาร์บอนเข้มข้น เช่น โรงไฟฟ้าปรุพลาพาวเวอร์ กำลังผลิต 540 เมกะวัตต์ ซึ่งปล่อยก๊าซเรือนกระจกกว่า 2 ล้านตันต่อปี เป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศของไทยจะเป็นไปได้ยากมากยิ่งขึ้น

เตรียมรับค่าไฟแพงจากการสร้างโรงไฟฟ้า

"โรงไฟฟ้าเราแพงเพราะเราพึ่งพาก๊าซ LNG มากเกินไป แต่ก็ใช่ว่าในอ่าวไทยที่ค้นพบถูกค้นพบอุตสาหกรรมปิโตรเคมีจะไม่ใช้ในเวลา" ดร. ชลิต ชี้ชัดถึงความเชื่อมโยงของปัญหาค่าไฟแพงและการพึ่งพาก๊าซฟอสซิลที่นำไปสู่การผลิตไฟฟ้าที่แพง

การที่จะไปสู่เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก 270 ล้านตัน อุตสาหกรรมพลังงานต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากโรงไฟฟ้าถ่านหินและก๊าซฟอสซิล ผลกระทบที่ตามมาคือราคาค่าไฟฟ้าที่สูง ซึ่งต้นทุนก็มาจากโรงไฟฟ้าที่แพงขึ้น

เขาย้ำว่า "เรากำลังมีโรงไฟฟ้ามกเกินไป ซึ่งเรารู้ดีว่าต้นทุนที่แท้จริงคือค่าใช้จ่ยที่มากขึ้น เนื่องจากเป็นโรงไฟฟ้าที่เราไม่ได้ใช้ งาน เรามีกำลังผลิตจากโรงไฟฟ้าในไทยทั้งหมด 51,992 เมกะวัตต์ แต่ไทยใช้ไฟฟ้าสูงสุดเพียง 34,568 เมกะวัตต์ (ข้อมูลเดือนเมษายน ปี 2568) หรือเรียกได้ว่าเรามีกำลังผลิตไฟฟ้าเกินเกินครึ่งจะเหลือ 50 และกำลังจะสร้างเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้โรงไฟฟ้าจากเอกชน IPP 4 โรงที่ไม่ได้เดินเครื่องเลยป็นี่ นี้คือภาระที่เราต้องจ่ายเงิน เราเรียกภาระนี้ว่าค่าพร้อมจ่าย" ดังนั้น โรงไฟฟ้าที่บูรณาการตัวอยู่ที่อยู่ในแผนหลักของรัฐบาลจะเป็นภาระค่าไฟที่หนักมากขึ้นกับประชาชน

หากสร้างโรงไฟฟ้านั้นแล้วไม่เปิดใช้ จะสร้างมาทำไม ชลิตสงสัยที่ ดร. ชลิต อธิบายว่า "การสร้างโรงไฟฟ้าทุกโครงการในตัวมันไม่มีขาดทุน โดยอิงจากภาพรวมความต้องการไฟฟ้ากันจริง เปิดประตูโรงไฟฟ้าให้เอกชนสร้างมากขึ้นและค่าใช้จ่ยหรือค่าพร้อมจ่ายที่เอกชนว่าต่อให้ไม่ได้ผลิตไฟก็จะมีภาระจ่ายเงินให้เพื่อให้มีการลงทุนและผลกำไร ขณะนี้ประชาชนต้องจ่ายค่าพร้อมจ่ายแต่ไม่ได้เดินเครื่องเลย ไม่มีการรับผิดชอบในการวางแผนหรือพยากรณ์ผิดพลาด และสามารถหมุนผลเพื่อสร้างโรงไฟฟ้าใหม่เพิ่มขึ้นได้ตลอด"

เขาเสริมอีกว่า **โรงไฟฟ้าใหม่ที่จะสร้างขึ้นนั้นส่วนมากเป็นโรงไฟฟ้าก๊าซเชื้อเพลิงฟอสซิล** ซึ่งปัจจุบันจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศเนื่องจากปริมาณก๊าซในอ่าวไทยไม่เพียงพอ การสร้างโรงไฟฟ้าพลังก๊าซใหม่ยังคงลดการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนอีกด้วย อีกทั้งโครงสร้างราคาซื้อขายยังให้ความสำคัญกับภาคอุตสาหกรรมเพราะหวังว่าเอกชนจะจ่ายสร้าง GDP ให้กับประเทศ แทนที่จะขายให้กับรัฐวิสาหกิจผู้ผลิตไฟฟ้าอย่างทศ. ซึ่งทำให้ทศ.กลายเป็นผู้ต้องซื้อไฟฟ้าแพงกว่าที่ควรจะเป็น และดร. ชลิต ให้ความเห็นว่านี่ทำให้ทศ.เป็นหนี้อยู่หลายแสนล้าน

ทางออกสำหรับการควบค่าไฟแพงและการพึ่งพลังงานก๊าซฟอสซิลนั้น ดร. ชลิต เสนอว่า "เราควรมีแผนพัฒนาการผลิตไฟฟ้า (PDP) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ ไม่ได้เป็นไฟฟ้าที่ต้องพึ่งพามากเกินไปภายใต้ความร่วมมือกับเจ้าและต้องอิงกับเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของไทย สนับสนุนการผลิตไฟฟ้าจากชุมชนครัวเรือนมีโซลาร์บนหลังคาแบบ Net Metering นอกจากนี้ เราควรดูแลสร้างโรงไฟฟ้าฟอสซิลใหม่ได้แก่ ซึ่งจะเป็นภาระที่ไม่จำเป็น แม้ทั้งหมดจะเสริมพลังงานหมุนเวียนที่สะอาดและเป็นธรรมในประเทศซึ่งไทยเรามีศักยภาพมาก นำไปสู่การเปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรมและไม่ได้ทิ้งใครไว้ข้างหลัง"

แกลเลอรี >

ติดตาม ibusiness

เป้าหมาย Net Zero เร่งแบบไหนกัน ! เพิ่งถึง "โรงไฟฟ้าก๊าซและถ่านหิน"

เผยแพร่ 19 พ.ย. 2568 08:31 | ปรับปรุง 19 พ.ย. 2568 08:31 | Toa ผู้จัดการออนไลน์

คลังสื่อ

เป้าหมายของแผน NDC 3.0 ฉบับล่าสุดของประเทศไทย
คือ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 47% จากปี 2019 ให้อัตราในปี 2035 โดยจะเพิ่มศักยภาพการดูดซับก๊าซในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (LULUCF) ทำให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิอยู่ที่ 152 MTCO2eq และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสีเขียวเพื่อดึงดูดการลงทุน

โดยเปลี่ยนแปลงถึงในเชิงตัวเลข เป้าหมายจากเดิมที่กำหนดบรรจุ Net Zero ในปี 2065 และเปลี่ยนแปลงถึงหลักคิด คือ จากหลักการคำนวนขนาดจากการเติบโตที่ไม่คำนึงการลดก๊าซ (BAU) อันเป็นจุดอ่อนที่ Thai Climate Justice for All (TCJA) วิจารณ์ว่าคือลดความเป็น "เกมตัวเลข" ที่อำพรางไม่ลดก๊าซเรือนกระจกเท่าที่ควร

- 1 เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก**
 - ลดให้ได้ **47%** จากปี 2019 ภายใต้อัตราปี 2035
- 2 เป้าหมาย Net Zero**
 - เร่งให้เป็นไปตามเป้าหมาย Net Zero ภายใต้อัตราปี 2050
- 3 การดูดซับก๊าซเรือนกระจก**
 - เพิ่มศักยภาพการดูดซับก๊าซในภาคป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน (LULUCF) ให้อัตราปล่อยสุทธิอยู่ที่ **152** ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MTCO2eq)
- 4 สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสีเขียว**
 - คาดว่าจะสามารถดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศได้ถึง **230,000** ล้านบาท
- 5 การดำเนินการ**
 - แผนดังกล่าวจะมีผลสอดคล้องกับกรอบ COP 30 ที่มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) และระบบติดตามผลแบบดิจิทัลเพื่อความโปร่งใสและประสิทธิภาพ

เวทีเสวนา "อนาคตพลังงานจากก๊าซฟอสซิลภายใต้การเดินตามสู่ Net Zero 2050 ของประเทศไทย" ส่งความเชื่อมั่นในแผนพลังงานของไทยที่มีแต่ทวิกรสร้างโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลอย่างไม่จำเป็น แล้วเราจะบรรลุเป้าหมายลดโลกร้อนระดับโลกได้อย่างไร?

ขณะที่การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ครั้งที่ 30 หรือ COP30 ณ เมืองบราซิลบราซิล โกลด์โคสต์บราซิล ก่อนหน้าขึ้นไม่นาน ประเทศไทยประกาศกรอบเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2574-2578 (ค.ศ. 2031-2035) ภายใต้ "แผนปฏิบัติการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด" หรือ Nationally Determined Contribution: NDC ฉบับที่ 2 (NDC 3.0) โดยระบุว่าเป็นแผนลดก๊าซเรือนกระจกที่เข้มข้นขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจระหว่างประเทศ และการลดโลกร้อนนำร่องเป้าหมายและแผนดังกล่าวส่งต่อ UNFCCC และนำเสนอต่อที่ประชุม COP30

NDC 3.0 ใหม่ มุ่งขับเคลื่อนพลังงานฟอสซิลจริงหรือไม่ ?
เป้าหมายของแผน NDC 3.0 คือ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เหลือไม่เกิน 152 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MTCO2eq) หรือคิดเป็นการลดร้อยละ 47 จากระดับปีฐาน 2562 (ค.ศ. 2019) ซึ่งกรมลดโลกร้อนระบุว่าเป้าหมายระดับปีฐานครั้งสำคัญจาก NDC ฉบับก่อนหน้า และเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับทิศทางจากผู้มีความเป็นกลางทางคาร์บอน (Net Zero) ภายใต้อัตราปี 2050

แม้ตัวเลขเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกจะดูมีความก้าวหน้า แต่ความเป็นจริงแล้วแผนพลังงานของไทยกลับดูสวนทาง และมีแม้ว่าการสร้างโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลอย่างไม่จำเป็น แล้วเราจะบรรลุเป้าหมายลดโลกร้อนระดับโลกได้อย่างไร? คำถามนี้นำไปสู่การถกเถียงกันที่ร้อนแรงในเวทีเสวนา "อนาคตพลังงานจากก๊าซฟอสซิลภายใต้การเดินตามสู่ Net Zero 2050 ของประเทศไทย" เมื่อ 7 พ.ย.2568 ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC)

รัฐบาลไทยระบุว่า การประกาศเป้าหมาย NDC 3.0 ที่ COP30 จะเป็น "ข้อความแห่งความมุ่งมั่น" ของไทยต่อประชาคมโลกว่า ประเทศเราพร้อมเป็นส่วนหนึ่งของคำตอบ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของปัญหา อีกทั้งแผน NDC 3.0 นี้ยังมีศักยภาพในการดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศกว่า 230,000 ล้านบาทผ่านกลไกตลาดคาร์บอน ทว่าบรรทัดนี้กลับมองว่า ข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น ประเทศไทยยังคงมุ่งผลักดันพลังงานฟอสซิล และรัฐบาลกำลังจะสร้างความไม่เป็นธรรมที่กีดกันกับประชาชน

ศ. ดร.ชาติ เจริญถาวรพันธ์ อาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิดตัวด้วยประเด็นที่รัฐบาล "จัดใหม่" ถ้าไทยจะ Net Zero 2050 จะจัดการอย่างไรกับการใช้พลังงานจากก๊าซฟอสซิล โดยให้ข้อมูลการใช้พลังงานฟอสซิลโดยเฉพาะอย่างยิ่งก๊าซฟอสซิลหรือ LNG ของไทยว่า "ประเทศไทยพึ่งพาฟอสซิลในการผลิตพลังงานไฟฟ้ามากถึงร้อยละ 50 บาทต่อหน่วยจะ 60 ของการผลิตไฟฟ้าทั้งหมด ท้ายปีที่ผ่านมาเราพยายามลดค่าไฟฟ้าลง เนื่องจากก๊าซในอ่าวไทยลดลงเรื่อย ๆ และเราต้องนำเข้าก๊าซ LNG จากต่างประเทศมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่เราก็ยังคงมุ่งสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานก๊าซอย่างต่อเนื่อง"

ทิศทางของโลกว่าจะเลิกใช้พลังงานฟอสซิล เปลี่ยนผ่านไปสู่พลังงานไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน การที่ประเทศไทยมุ่งสร้างโรงไฟฟ้าที่มากขึ้น คือความสอดคล้องกับคำสัญญาที่ให้ไว้กับโลก **"พลังงานลมและแสงอาทิตย์ทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว 29 ต่อปี เราต้องพยายามให้มากกว่าที่รายงานยุคก่อนนี้ เพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและจำกัดอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกให้ไม่เกินขึ้นเกิน 1.5 องศาเซลเซียส"** ศ. ดร.ชาติ กล่าว

เขาบอกว่าในแง่ความมั่นคงด้านพลังงาน ประกอบไปด้วยหัวใจหลักคือ การผลิตได้เพียงพอ ความเสถียร และราคาที่เหมาะสมได้ ศ. ดร. ชาติ ได้ความเห็นว่า ประการแรก การผลิตไฟฟ้าของประเทศไทยที่พึ่งพาฟอสซิลเป็นหลัก และอาศัยการนำเข้าจากต่างประเทศในปัจจุบัน จึงไม่ตอบโจทย์ด้านความมั่นคง ประการที่สอง โรงไฟฟ้าพลังงานก๊าซมีค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงมากกว่าโซลาร์เซลล์ จึงไม่ตอบโจทย์เรื่องต้นทุน และประการที่สำคัญคือ ความไม่มั่นคงต่อสิ่งแวดล้อม จากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษ ก่อให้เกิดฝุ่น PM2.5

"เรามีโทษ PM2.5 ว่ามาจากทางภาคเกษตรกรรม แต่เราก็หันโทษโรงไฟฟ้าว่าเป็นผู้ก่อ PM2.5 ไม่ค่อยเหมือนกับที่สนามมีดีมีหัวใจธรรมชาติไม่ใช่ค่าตอบแทนที่ดีที่สุดในเวลานี้"

เป้าหมาย NDC 3.0 ฉบับล่าสุดของประเทศไทยได้ปรับเร่งแผนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ให้เร็วขึ้น 15 ปี จากเดิมปี 2065 อย่างไรก็ตาม ความพยายามยังไม่เพียงพอ เนื่องจากไทยตั้งเป้าลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้เหลือเพียง 270 ล้านตันภายในปี 2035 ซึ่งหมายความว่าภาคพลังงานจำเป็นต้องลดการปล่อยลงมากกว่าร้อยละ 40 หรือเหลือเพียง 117 ล้านตันเท่านั้น แต่หากยังคงมีการสร้างโรงไฟฟ้าที่ปล่อยคาร์บอนเข้มข้น เช่น โรงไฟฟ้าฟิวเจอร์วอร์ กำลังผลิต 540 เมกะวัตต์ ซึ่งปล่อยก๊าซเรือนกระจกกว่า 2 ล้านตันต่อปี เป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศของไทยก็จะเป็นไปได้ยากมากยิ่งขึ้น

เตรียมรับค่าไฟฟ้าจากการสร้างโรงไฟฟ้า

"ให้พี่น้องเกษตรกรที่พึ่งพา LNG มากเกินไป แต่ก๊าซในอ่าวไทยที่ต้นทุนถูกก็ถูกอุตสาหกรรมปิโตรเคมีต้องใช้ในราคาถูก" ศ. ดร.ชาติ ซึ่งตั้งความเชื่อมั่นของปัญหาค่าไฟแพงและการพึ่งพาฟอสซิลที่นำไปสู่การผลิตไฟฟ้าเกิน

การที่จะไปสู่เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก 270 ล้านตัน อุตสาหกรรมพลังงานต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากโรงไฟฟ้าถ่านหินและก๊าซฟอสซิล ผลกระทบที่ตามมาคือราคาไฟฟ้าที่สูง ซึ่งดีแต่ถูกมาจากโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิล

เขาชี้ว่า "เรากำลังมีโรงไฟฟ้าจำนวนมากเกินไป ซึ่งหรือพูดอีกด้านหนึ่งคือค่าใช้จ่ายมันมากขึ้น เนื่องจากเป็นโรงไฟฟ้าที่สร้างไม่คุ้มกัน เรามีกำลังผลิตจากโรงไฟฟ้าไม่เพียงพอกับ 51,992 เมกะวัตต์ แต่ใช้ไฟฟ้าสูงสุดเพียง 34,568 เมกะวัตต์ (ข้อมูลเดือนเมษายน ปี 2568) หรือเรียกได้ว่าเราผลิตไฟฟ้าเกินเกินถึงร้อยละ 50 และกำลังจะสร้างเพิ่มขึ้นอีก ทั้งที่มีโรงไฟฟ้าจากเอกชน IPP 4 โรงที่ไม่ได้เดินเครื่องเลยก็มี มีโครงการที่เราต้องจ่ายเงิน เราเรียกว่าจะเรียกว่าค่าพร้อมจ่าย" ดังนั้น โรงไฟฟ้าที่บูรณาการวอร์ที่อยู่บนแผนแม่บทของรัฐอาจจะเป็นการกระทำที่เกินมาขึ้นให้กับประชาชน

หากสร้างโรงไฟฟ้าขึ้นมาแล้วไม่เปิดใช้ จะสร้างมาทำไม ข้อเสนอแนะ ศ.ดร. ชาติ อธิบายว่า "การสร้างโรงไฟฟ้าทุกโครงการมันไม่มีขาดทุน โดยอิงจากการพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้าที่เกินจริง เปิดประตูโรงไฟฟ้าให้เปิดจนสร้างมากขึ้นและกำลังถูกซื้อ ขณะที่ต้นทุนต่อหน่วยไม่ได้ลดลงก็จะมีกำไรจากการขายเงินให้เพื่อใช้ในการคืนทุนและผลกำไร ขณะที่ประชาชนต้องจ่ายค่าพร้อมจ่ายมันไม่ได้เดินเครื่องเลย ไม่มีการรับผิดชอบในการวางแผนหรือจัดการมีผลกระทบ และสามารถหมุนเวียนเพื่อสร้างโรงไฟฟ้าใหม่เพิ่มขึ้นได้ตลอด"

เขาสารนิษฐานว่า **โรงไฟฟ้าใหม่ที่จะสร้างขึ้นนั้นส่วนมากเป็นโรงไฟฟ้าก๊าซเชื้อเพลิงฟอสซิล** ซึ่งปัจจุบันจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศเนื่องจากปริมาณก๊าซในอ่าวไทยไม่เพียงพอ การสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำใหม่ยังคงต้องการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนอีกด้วย อีกทั้งโครงสร้างราคาไฟฟ้ายังมีความสำคัญกับภาคอุตสาหกรรมเพราะหวังว่าเอกชนจะขายสร้าง GDP ให้กับประเทศ แทนที่จะขอชดเชยให้กับรัฐบาลที่ผู้ผลิตไฟฟ้าขายแพง. จึงทำให้กลุ่มภาคนี้เป็นผู้ที่ต้องซื้อแพงกว่าที่ควรจะเป็น และดร. ชาติ ได้ความเห็นว่าทำให้ได้กลุ่มเป็นหนี้ที่อยู่หลักแล้ว

ทางออกสำหรับการอุปค้ำไฟแพงและการพึ่งพิงพลังงานก๊าซฟอสซิลนั้น ศ.ดร.ชาติ เสนอว่า "เราควรมีแนวทางการผลิตไฟฟ้า (PDP) ที่สอดคล้องกับบริบททรัพยากรของประเทศ ไม่ได้เป็นไฟฟ้าที่ดึงที่พ่ายออกไปจนเกินไปด้วยกรอบนำเข้า และสอดคล้องกับเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของไทย สนับสนุนการผลิตไฟฟ้าที่จะช่วยสนับสนุนถึงเขตรับหน้ทั้งระบบ Net Metering นอกจากนี้ เราควรหยุดสร้างโรงไฟฟ้าฟอสซิลใหม่ได้แล้ว ซึ่งจะเอียงการไม่จำเป็น แต่ก็ยังมีกำลังสนับสนุนขึ้นโดยภาคและเป็นธรรมในประเทศซึ่งไทยเรานี้ศึกษาจากมา เข้าไปสู่การเปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรมและไม่ได้ทิ้งใครไว้ข้างหลัง"

- ลดก๊าซเรือนกระจก Net zero NDC 3.0 COP30 พลังงานฟอสซิล พลังงานหมุนเวียน
- แผนพัฒนาการผลิตไฟฟ้า PDP

แทลเลอร์ >

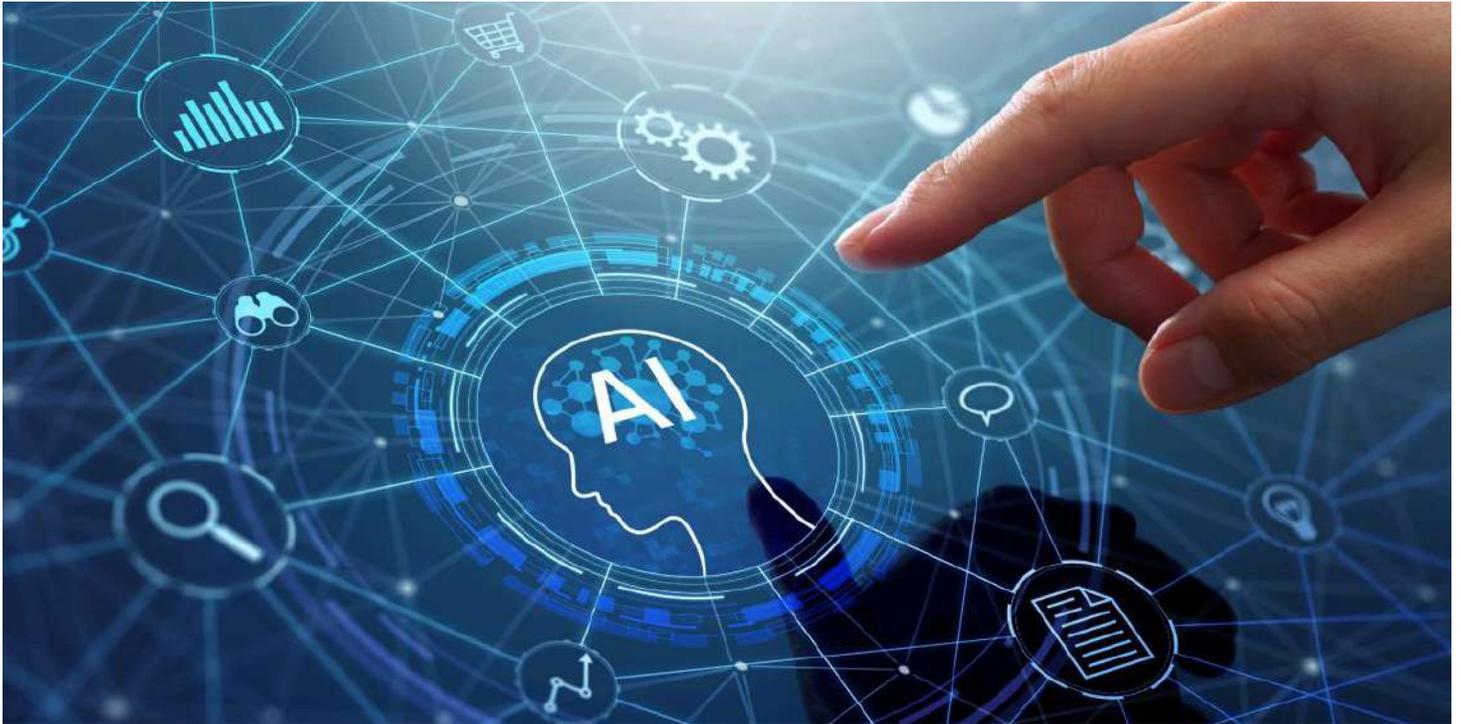

กระแส (<https://www.tcijthai.com/news/2025/11/current/14603>)

หวังนักศึกษาไทยใช้ AI ไม่เหมาะสม ทักษะมนุษย์ถูกทำลาย อยู่ไม่รอดในตลาดแรงงาน

กองบรรณาธิการ TCIJ 19 พ.ย. 2568 | อ่านแล้ว 56 ครั้ง

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หวังนักศึกษาพึ่งพิง AI มากเกินไป เสี่ยงอยู่ไม่รอดในตลาดแรงงาน เหตุทักษะ “คิด-วิเคราะห์-สื่อสาร” และศาสตร์เฉพาะด้านไม่ได้รับการพัฒนา ยืนยัน การใช้ AI อย่างไม่เหมาะสม-ขาดจริยธรรม เป็นอุปสรรคใหญ่ที่ขวางกั้นการเรียนรู้

รศ.ดร.ดำรงศักดิ์ อุดมฤทธิกุล รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เปิดเผยถึงพฤติกรรมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาปัจจุบันจนนำไปสู่ปัญหาการขาดทักษะทางการเรียนรู้ ตอนหนึ่งว่า หนึ่งในปัญหาจากการใช้ AI ทุกวันนี้ คือนักศึกษาพึ่งพิง AI มากเกินความพอดี อาทิ ใช้ทำการบ้านแทนทั้งหมด ใช้ในการทำข้อสอบแทนทั้งหมด หรือใช้เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงโดยไม่มีกระบวนการตรวจสอบซ้ำ พฤติกรรมเหล่านี้ถือเป็นภาพสะท้อนของการใช้ AI อย่างไม่เข้าใจและขาดจริยธรรม ซึ่งถือเป็นเรื่องใหญ่ เพราะจะทำให้ให้นักศึกษาขาดทักษะการคิด วิเคราะห์ อันเป็นทักษะสำคัญ เป็นทักษะที่ต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นสิ่งชี้วัดในการอยู่รอดในตลาดแรงงาน

รศ.ดร.ดำรงศักดิ์ กล่าวต่อว่า การใช้ AI อย่างไม่เหมาะสมจะเป็นอุปสรรคใหญ่ที่ขวางกั้นการพัฒนาทักษะและการเรียนรู้โดยตรง และยังส่งผลต่อการอยู่รอดในตลาดแรงงานในอนาคตด้วย เนื่องจากการพึ่งพิง AI มากเกินไประหว่างการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ จะทำให้นักศึกษาขาดทักษะเฉพาะศาสตร์ที่กำลังศึกษาอยู่ รวมถึงขาดทักษะการสื่อสาร ขาดการพลิกแพลงหรือประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้เรียนมา ไม่สามารถอธิบายเนื้อหาตามความเข้าใจได้ นั่นเพราะคำตอบทั้งหมดเกิดจาก AI แต่ไม่ได้เกิดจากตัวของผู้ใช้ AI ที่สุดแล้วแทนที่การมีทักษะ AI จะช่วยให้อยู่รอดในตลาดแรงงาน กลับกลายเป็นจะทำให้เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะไม่ถูกเลือกแทน

“การใช้ AI เป็นสิ่งที่จะปฏิเสธหรือห้ามใช้กันคงไม่ได้ และ AI ในปัจจุบันก็ช่วยลดภาระและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและทำงานได้จริง ฉะนั้นประเด็นจึงอยู่ที่ขอบเขตการใช้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งที่นักศึกษาทุกคนต้องรู้ และช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพไม่ถูกทำลาย” รศ.ดร.ดำรงศักดิ์ กล่าว

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวอีกว่า การให้แนวทางและหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการใช้ AI อย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ผู้สอนควรมีการชี้แจงเรื่องนี้ให้มีชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากมีการระบุไว้ใน course syllabus อย่างชัดเจนก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนักศึกษา รวมถึงการให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นักศึกษาระหว่างการเรียนการสอนหรือระหว่างการทำงานที่ได้รับมอบหมายก็จะช่วยทำให้นักศึกษาได้ประโยชน์และนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

สสำหรับเสนกันของการใช AI อยงเหมะสมที่ชดเจนก็คือ เป้หมยในการใช เช่น ในด้นการเรยนก็ตองมีเป้หมยเพื่อการพัฒนาทกษะ ไมใชทลยกระบวนกรพัฒนทกษะ รวมถึงกรออกแบบ-ก้หนดสัดส่วนกรท้ชงนงนด้วยตัวองผู้เรยนเอง ที่จะท้ให้นคกศกษาเรยนรู้ถึงควเหมะสม เช่น กรณีนคกศกษาได้รับจอยให้เชยนบทความภษอังกฤษ นคกศกษาจรงบทควมเป็นภษไทยแล้วให้ AI แพลส่งอจกรย ตรงน้มองได้ว้นคกศกษาไม่ได้แสดงสมรรถนะของตงเองในด้นภษ ซึ่งเป้นทกษะที่จอยตองกร จงท้ให้ขดท้ทั้งควมครจรเริมในการผลลต (Originality) และควมเป็นเจ้ของผลงน (Ownership)

“การใชเป็นก้บการใชอยงถูกตองไม่เหมะมกัน ใชเป็นคือใช AI ได้ทลยตัวเลย และใชท้แทนเกอบทุกอยงแต่ไม่ได้มการเรยนรู้ไปด้วย ส่วนใชอยงถูกตองคือรู้ว้ใชอยงไรและจะเรยนรู้จกสิ่งท้ใชอยงไรได้บ้งเพื่อให้เกิดประยชน์สูงสุด และไม่เกิดผลกรทบเชิงลบ สิ่งเหล่านี้จะเป็นจรงได้ตองอคยท้ทั้งผู้เรยน ผู้สอน และสถบ้นการศกษาสนบสนน” รศ. ดร.ต้งรงค์ กล้ว

รศ. ดร.ต้งรงค์ กล้วว้ ปัจจุบันธรรมศสตร้มีการสนบสนนให้นคกศกษาใช AI เป้นตัวช่วยในการค่นคว้หขอมล หรือเพิ่มประลทลภทของชงนงน โดยนปีการศกษา 2568 ธรรมศสตร้ได้มการจ้ดเรยนการสอนด้นจจรยธรรมกรใช AI ผ่านรยวชการศกษาท้วไป TU280 จจรยธรรมปญญประดลขฐ้สำหรับผู้นอวณคต เพื่อให้นคกศกษทระทงนค และใช AI อยงถูกตอง และนลค้สตรปีการศกษา 2570 ได้ปรบให้มการเรยนการสอน AI ในด้นต้งต้ง เป็นวชบ้งค้บด้วย สอดค้ล้งนวนโยบายของกรทรวงอคมศกษา วชยศสตร้ วชย และนว้ตกรรรม (อว.)

นอกจากนี้ ธรรมศสตร้ยังมการชื้อซอฟต์แวร์สำหรับตรวจจ้บการใช AI ในชงนงนด้วยอ้กส่วน ท้ทั้งการค้ดลอก และสัดส่วนในการใช ไปจนถึงด้นงนวชการก้มการน้หลค้การ Declaration of Generative AI ซึ่งเป้นท้ยอมรับนระดบสากลมยใช้ด้วย โดยหลค้การน้เป้นการก้หนดให้ตองระบุให้ช้ดเจนถึงกรน้า AI มาย้ในการวจย อทล ใช AI ประภทไหนช่วยท้วจย ใชท้อยงไร

ร่วมเป็นแฟนเพจสบูค้กับ TCIJ ออนไลน์
www.facebook.com/tcijthai (<http://www.facebook.com/tcijthai>)

ป้ยค้
การศกษา ► AI ►

Like this article:
Like 0

Social share:
(/#facebook) (/#twitter) (/#copy_link) (/#line)

(<https://www.addtoany.com/share?url=https%3A%2F%2Fwww.tcijthai.com%2Fnews%2F2025%2F11%2Fcurrent%2F14603&title=%E0%B8%AB%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%87%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A8%E0%B8%A2%E0%B8%A8%E0%B9%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B9%8C%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B8%A5%26%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B8%99>)

สมัครรับข้วสาร TCIJ

Enter your Email
สมัครรับข้วสารรอบ 15 วันจก TCIJ

f | Like us on facebook